

Lorrette en Ingrid Pauwels kregen het helpen van mensen mee van mam en paps

Van de crèmebak naar het ziekenhuis

WIE
ONDER
HOOG-
SPANNING
STAAT,
MOET
AANVAAR-
DEN DAT
JE HEM
NIET DE
HAND
SCHUDT

JANU

Hieronder
en Gusta Weraas

1
Feest van de
Moeder van God

7
Zondag van
de speeldier
van de He
Orléans

14
De Zonde
Liefde in
tussen

17
Feest van
Sint-Anto-

18
Dag
lezen

Aan de ingang van de Sint-Jozefscampus kieken we dochters Ingrid (57) en Lorette (60) van opa Bertje Pauwels, wiens trots zich vandaag uitspreidt over 17 kleinkinderen... Want ook zoon Bernard (54) en dochter Linda (52) rolden hiervoor hun kroostig steentje aan. Lorette (rechts) is mama van Corine (35), die op haar beurt twee dochtertjes heeft, Charlotte (10) en Liselotte (7). Zoon Franky (38) heeft als kroost Stephanie (12), Thomas (9) en Michelle (7). Volgens Lorette Pauwels is een kindje ter wereld brengen het prachtigste wat je op aarde kan overkomen: „Ik heb niet opperbest 'gekocht', maar ja dat zijn dingen die je toch zo vlug vergeet!“ We mogen daarbij niet vergeten dat volkse Lorette tevens een voortrekker is van de KVO-senioren.

Zeg me wie je ouders zijn en ik zal zeggen wie ge zijt... Een spreekwoord dat op niemand meer toepasselijk kan zijn dan op Lorrette Pauwels, *oudste* van Lucienne Quintens en Albert Pauwels. Mam was een verschrikkelijk goed mens die, zolang ze leefde, kinderen en kleinkinderen plakgedicht aan 't hart koesterde. Bertje, de koereur, is zijn levenlang een *raren* geweest. Een man van twaalf stielen en 13 ongelukken die bijna even sportfurieus als Mohammed Ali voor de boks, van de fiets zijn opperste bonheur maakte... Als het paste, sprong Bertje op het podium om een liedje te zingen, een mop te tappen of liet een zaal het met een sketchpointe uitproesten. Dingen die je niet bij Lorrette moet gaan zoeken. Al heeft ze van haar ouders het *mensen helpen* mee...

Tijdens de oorlog werd Lorrette Pauwels geboren en getogen in de Sint-Janse Stuiverstraat naast cinema Orly. Een kleine schattebout die niet veel over de oorlog zal voortvertellen, tenware dat de Pauwels bij bombardementen naar de kelders van de Kroonlaanschool trokken.

— **Pa werd later schoenmaker...**

— **Lorrette :** „Zeg me liever wat vader nog heeft gedaan !

De *strafsten* schreef hij op zijn klak bij de geboorte van zus Ingrid op 10 februari 1944, toen hij met zijn fiets in 't Bredens saswater reed. Het had niets met alcohol te zien, want paps is al heel zijn leven geheelonthouder. Zijn visie was dat hij dacht in een putteke te rijden, maar dat hij pardoes in 't sop belandde. Hij kwam van een bonte avond. Koene ridders uit de omtrek reddden hem met een bezemstok uit zijn ne-

Zoveel mensen lijden nog armoede

Zuster Lucovica mama der poveren

Natuurlijk is er nog behoefte in de Koningin der Badsteden : „Weet je dat er dagelijks tussen de 28 à 30 mensen aanbellen bij zuster Ludovica, wiens *Sint-Jozef Campusdeur* uitgeeft in de H. Hartlaan”, zegt vrijwilliger Lorrette Pauwels. Het is daarbij een evidentie dat in de sfeer van beklemmende armoede, diegenen die er het slachtoffer van zijn nogal vaak een verarming van de geest er bovenop krijgen. Tenminste als we zien hoeveel poveren er naar de fles grijpen om toch maar de miserie te ontvluchten. Vergetende dat ze met die verslaving veelal huisgezin en vriendenkring verpesten.

— **Was je niet liever verpleger geworden ?**

— **Lorrette :** „Het antwoord is niet zo eenvoudig als het lijkt te zijn. Vergeet niet dat meer dan eens ook verzorgers slachtoffer zijn van stresserende momenten, waar de heekunde trouwens niet vrij van is. In de dagkliniek is het dikwijls lopen en vliegen. Krijg je op een morgen zo'n pak van 25 nieuwe patiënten te verwerken, dan is dat echt niet om mee te lachen. Moest ik me engageren, dan zou het zijn via culturele namiddagen waar sociale assistentes Joke en Greet nu al cracks in zijn.”

telige positie...”

— **Kon pa niet zwemmen ?**
— **Lorrette :** „Nee, want toen hij aan een examen deelnam om politie te worden, werd hij gebuisd omdat hij niet kon zwemmen.”

Aan Georges' crèmebak in de Adolf Buylstraat

Toen een crème à la glace het culinair hoogstandje was na een cinemabezoek en de Koningin der Badsteden met Palace, Forum, Cameo, Roxy en Rialto het universele witte doek bedwong, stond Lorrette Pauwels bij cremerie Georges in de Oostendse Afolf Buylstraat aan de crèmebak. Voor slechts 5 fr. kon je kiezen tussen *gallitje* of cornet. Zonder bollen : een paar flinke schepjes werden op de koek gesmaakt en — hupla ! — daar werd de bovenkoek erop geperst. Vandaag krijg je zoiets niet meer beneden de 50 fr.

— **Waren de crèmes toen beter ?**

— **Lorrette :** „Zeker en vast bij Pylyser, waar Georges het geleerd had van vader Omer. In die tijd werd melk en vanille nog gekookt in emmers... vooraleer het crème werd. Hierna konden mokka of andere specificiteiten worden toegevoegd. Georges zat omzeggens een hele dag in de kelder. Ik denk dat dit nu niet meer op die manier wordt gedaan. Dagen toen ook Pole Nord, Parfait en de onvergetelijke cornets op de hoek Marie-Joseplein/St. Sebastiaanstraat alhier onvolprezen ijscrèmebon-

alwaar Lorrette en Ingrid meerdere seizoenen tewerkgesteld waren — schandelijk te rotzooien...

— **Lorrette :**

„Van stadswege startte onlangs een opknopbeurt en de aanleg van een nieuw terras. Tegenaan het vroegere ROSC-zwembad zal men voortaan op de roei- en pedaalbootjes kunnen stappen. Al teert hiermee de nostalgie niet op. Het was een fantastisch genoege om van aan 't *Laiterietje* de plonzende en duikende zwemmers gade te slaan...”

Wijzelf herinneren het select artiestenallegaartje bij de ouverture van 't Koninginnehof.

Ook Ann Christie was er bij. Of hoe op het hoger gelegen eilandje — buur van de evenzo weergalozе wíelerbaan! — de zoon van ex-schepen Dries Vermeesch er zijn trouwfeest hield. Volgens Lorrette doet huidige uitbaatster Gaby Ketels schromelijk haar best.

ken waren !”

Nadat ze getrouwd was, werkte Lorrette nog twee jaar bij cremerie Georges. Een faillissement maakte er abrupt een einde aan. Naar het schijnt maanden de curatoren, al wie het horen kon aan, te pakken wat ze konden krijgen! Wat bij velen niet in dovemansoren viel, aldus Lorrette die zichzelf evenwel gedeisd hield.

— **Welke doorluchtigheid nog bediend?**

— **Lorrette :** „Ik heb ooit nog Dolf van Glabbeke bediend en naderhand een eindje met hem meegegaan door de hof. Onze burgemeester — die ook minister was — hield van zijn *gallitje*. Het was een hele vriendelijke man die tijdens de oorlog nog in de Maria-Theresiastraat — waar ik nu woon — onderdook, omdat de bezetter hem zocht. Toen ze hem dan toch vonden, brachten ze

hem naar Brugge over.”

Koninginnehof, prinselijk eilandje in 't Bosje!

Op zeker ogenblik heeft men — voor heel wat mensen onbegrijpelijk — het ROSC-zwembad in het Maria-Hendrikapark uitgebroken. Akkoord dat sportievelingen om zuiver competitieve redenen het nieuwe zwembad aan de Drie Gapers verkozen, al was dat volgens velen nog geen reden om de talrijke *Bosjegegadigde zwemmers* voor schut te zetten en hiermee nogal wat de zijkant van 't Koninginnehof —

En dan worden vrijwilligers gevraagd voor 't ziekenhuis...

In het jaar 1990 trok een advertentie Lorrettes aandacht: of ze geen interesse had om vrijwilligster te worden in de het Sint-Jozefziekenhuis? Zo belandde ze bij zuster Marie-

Paule, sociaal assistente van het ziekenhuis.

— **Vanwaar die interesse ?**

— **Lorrette :** „De kinderen waren getrouwd en ik kreeg dus een beetje meer vrije tijd. Ik kreeg de toelating van manlief. Zuster Marie-Paule verzekerde ik dat ik goed met mensen kon omgaan. In mijn benedenhuis had ik al vier jaar contact gehad met Jean Bakina Bana (33), een Afrikaan die getrouwd was en vader van twee dochters.”

— **Al bij al een niet te onderschatten band...**

— **Lorrette :** „Het contact dat wij onderhielden met pater Albert Van Landschoot van Erpemere, die 25 jaar in Kongo had verbleven, was hierbij een dankbare hulp. Op mijn vraag kwam Bakina Bana al eens een stukje meeën. De jongen leerde telegrafie in de Zeevaartschool, job die hij later uitoefende op een boot. Op een zeker ogenblik kwamen zijn vrouw en dochters eveneens naar Oostende over.”

— **Dan word je tenvolle vrijwilliger...**

— **Lorrette :** „Mijn aanwerving ging vrij vlot, al verloopt het nu wel een tikkeltje moeilijker om aanvaard te worden. Men vraagt terzelfdertijd om eventueel open te staan voor de palliatieve medewerking. Iets waar ik niet op inging : die kruisweg had ik al vijf jaar meegemaakt met mijn intussen overleden echtgenoot.”

— **Het verliezen van een partner...**

— **Lorrette :** „Roger was werktuigkundige bij de RMT, maar maakte het niet mee dat 'zijn' male om zeep ging. Roger had darmkanker, maar sprak nooit over zijn ziekte. De laatste drie maanden kwam hij de zetel niet meer uit. Toen ik op een dag mijn Zeewachtje ging kopen, zat hij bij mijn

thuiskomst dood in zijn zetel bij. We waren 36 jaar getrouwd...”

— **Hoe worden patiënten benaderd ?**

— **Lorrette :** „Iemand die binnenkomt voor opname helpen we bij het uitwisselen en invullen van papieren en brengen de persoon later naar de juiste verdieping. We stellen de mensen gerust. Vergeet niet dat iemand die zijn eerste stappen in het ziekenhuis zet, al eens enorm bang kan zijn. In dergelijke omstandigheden zeg ik hem/haar, dat ik in zijn of haar plaats evenmin een grote mond zou opzetten. Angst ? Er zijn er die hun angst luid uitkrijzen. Normaal zijn wij ter beschikking van 7 u. tot 11 u.”

Woensdag socio-culturele happening

Er is geen beroep, er is geen inzet en er is geen apostolaat... of er loert ergens van achter een hoek of muur een opmonterende verademing. Ook voor vrijwilligers die het beste met bejaarden voorhebben, is er een dag vol gouden zonneschijn.

— **Lorrette :** „De woensdag wordt de eetzaal tot speelzaal omgetoverd en zorgen ballons, bal, muziek en vriendschap voor een happening die geleid wordt door de sociaal assistentes Joke en Greet. Big boss van het vrijwilligerskorps van de Sint-Jozefcampus is de enorme lieve zuster Marie-Paule die, uit Limburg getogen, zo'n 40 jaar in Kongo doorbracht. Beter dan wie ook weet zij wat een vrijwilliger een ziekenhuis aanreikt...”

In onze tijd mochten wij ons niet roeren en vandaag is alles toegelaten...

Van het ene uiterste in het andere

„Geen kwaad woord over mijn moeder, die een heel lieve mam was voor haar kroost. Maar ze kon wat de plichten van haar flirtgrage dochters betreft, bijzonder streng zijn. Toen ik op mijn 17de begon te vrijen, mocht ik uitgaan van 14 u. tot 17 u. en daarmee amen en uit! En vader? Die trok zich daar allemaal niets van aan...”

Lorrette Pauwels deed haar plechtige communie in het overstromingsjaar 1953 en was de eerste dag van hoed tot lakschoentjes in maagdelijk wit om 's anderendaags de feestelijke bijeenkomst van

hooguit 15 familieleden met *ecossais* kleedje en gespikkelde jas op te vrolijken. „Of ik naast mijn grote, dikke communiekaars al in de ogen van een flinke tiener durfde te kijken? 't Zou nogal wel ge-

weest zijn voor moeder Lucienne...”

Toen de accordeon door de jukeboxen nog niet monddood was gemaakt in de vijftiger en zestiger jaren konden Lorrette en haar lief Roger Nuijts heel goed dansen. Vaardigheid die ze evenwel niet verder uitdroegen dan op familiefeestjes. „Dat was de glorie-tijd van The Platters, Jimmy Frey en de ontluikende Will Tura. Mijn verloofde speelde bij de Bredense harmonie. Roger was een verschrikkelijke brave jongen die bij de RMT werkte en met wie ik in 1960

ben getrouwd.”

— **Hoe verliep je schooltijd?**

— **Lorrette:** „Ik liep lager onderwijs in het Sint-Lutgardisinstituut. Ik heb er niet leren naaien, want ik huiver nog altijd als ik een knoop moet aannaaien. Schrijven en rekenen lagen me heel wat beter.”

— **Je tiener- en pubertijd?**

— **Lorrette:** „Jaren waarin we thuis nog geen televisie hadden en we met zijn allen nogal graag naar de kermis op Stenedorp togen. Weet je, we werden door mam zodanig kort gehouden dat het een ver-

ademing was, naar de Becu-egroentezaak aan Petit-Paris te mogen rijden. Toegegeven dat moeder de kinderen na mij heel wat losser opvoedde.”

— **Wanneer getrouwd en gesteld?**

— **Lorrette:** „Na een vrijage van twee jaar ben ik op mijn 19de met Roger Nuijtens, onder orgelgedruis van de enige echte Berden, in de Sint-Jozefskerk getrouwd. Hiermee werd een tijd afgesloten dat jongste zus Linda ons als chaperonne op het vrijerspad vergezelde...”